

Легені

Іван Малкович

О. Лишезі

Іній,
вже й очерети змерзли:
навіть кінь — і той губами не відігріє
(він був колись конем і він це знає),
крізь нього йшли дощі; вони його й розмили врешті,
в землю вбили.
Це вже відтак
з рудої голої землі з'явилися два осикових листочки:
тепер вони — його легені.
У кожному році, ближче до зими,
вони, звичайно, опадають —
йому стає самотньо,
навіть
тяжко.